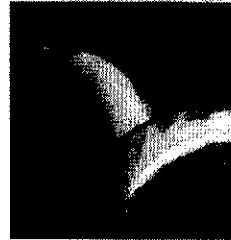


INSTITUTE
FOR
JEWISH
CONTINUITY

OPPORTUNITIES FOR LIFE-LONG LEARNING



7504 SEVEN MILE LANE · BALTIMORE, MD 21208

410-415-3755 · INFO@GOIJC.ORG · WWW.GOIJC.ORG



***Purposeful Prayer: Appreciating the Amidah
Kibutz Galiyos (Ingathering of Exiles)***

January 20, 2014

Rabbi Shmuel Silber

This Series is sponsored by:

***Richard Simon in memory of his grandmother,
Elka Frieda bas Chana a'h***



***The Toso Family
in memory of Karyn Toso's father Eliyahu Gershon ben Feivel ha Cohen z'l***



THIS COURSE IS DEDICATED IN MEMORY OF:

אסתר חיה זיל בת צבי ופרומה עלקא פייגא בת מאיר ופשא לאה זיל נח בן אברהם ופייגא זיל
תהא נשמתם צרוורת בצרור החיים

MAY THEIR SOULS BE BOUND IN THE EVERLASTING BOND OF LIFE

Kibutz Galiyos (Ingathering of Exiles)

1. שמונה עשרה - קבוץ גליות (ברכה עשירית)

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבוץ גליותינו, וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ. ברוך אתה יי, מקבוץ נדחי עמו ישראל.

Sound the great Shofar for our freedom, raise high the banner to gather our exiles, and gather us together from the four quarters of the earth. Blessed are You, Lord, who gathers the dispersed of His people Israel.

2. ישעיהו פרק כז פסוק יג

והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליקוק בהר הקדש בירושלם:

13. And it shall come to pass on that day, that a great shofar shall be sounded, and those lost in the land of Assyria and those exiled in the land of Egypt shall come and they shall prostrate themselves before the Lord on the holy mount in Jerusalem.

3. אלשיר על ישעיהו פרק כז פסוק יג

(יג) אך ביום הגאולה לבנות בית שלישי אז לא יהיה גבול קטון כי אם כל העולם, כי אז ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים כו' והנדחים שהוא מהלאה לשבולת הנהר ולהלאה מנחל מצרים ולא בלבד אשר הם בלתי אבודים מהיהודים ובלתי נדחים כי אם גם האובדים והנדחים יבואו ולא נלקטים אחד אחד, כי אם ובאו הרבה יחד והשתחוו לה' בהר הקדש שהוא טרם יבנה ביהמ"ק שעודנו הר בירושלם, כי קיבוץ גלויות הוא תחלה:

4. ישעיהו פרק יא פסוק יב

ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבוץ מארבע כנפות הארץ:

12. And He shall raise a banner to the nations, and He shall gather the lost of Israel, and the scattered ones of Judah He shall gather from the four corners of the earth.

5. The Hirsch Siddur (138)

.....
הקע. This is the plea for the גאולה of the entire Jewish community, for whom there can be no חרות while it is in galuth. Its redemption will begin only once all of its members will be gathered together out of this dispersion in order to be reunited. But such a reunion cannot be brought about by human action or even only through the intermediary of human effort; we must wait for God Himself to sound the Shofar. Even as the individual can hope for גאולה (ראה כענינו) only after he has first passed through the stages of *da'ath*, *teshuvah* and *selichah*, so our people can expect collective *geulah* only after all of us have re-acquired for ourselves the only true perspective of things, and after we all will have returned to His Law and to His faithful service so as to be deserving of forgiveness and pardon. Any allegation that deliverance can be obtained by other means than those is nothing but dangerous folly.

6. שמות פרק יט פסוק יג

לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר:

13. No hand shall touch it, for he shall be stoned or cast down; whether man or beast, he shall not live. When the ram's horn sounds a long, drawn out blast, they may ascend the mountain

7. רש"י שמות פרשת יתרו פרק יט פסוק יג

היבל - הוא שופר של איל, שכן צעריציא קורין לדכרא יוצלא, ושופר של אילו של יצחק היכה:

8. פרקי דרבי אליעזר (היגר) - "חורב" פרק ל

ר' חנניא בן דוסא אומ' אותו האיל שנברא בין השמשות לא יצא ממנו דבר לבטלה, אפרו של איל הוא יסוד על גבי המזבח הפנימי, גידי האיל אלו עשרה נבלים של כנור שהיה דוד מנגן בהם, עורו של איל הוא אזור מתניו של אליהו ז"ל ... קרניו של איל, של שמאל שתקע בו בהר סיני, שנ' ויהי במשוך בקרן היובל, ושל ימין שהיא גדולה משל שמאל שהוא עתיד לתקוע בה לעתיד לבא, שנ' והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול והיה ה' למלך על כל הארץ ...

9. רמב"ן שמות פרשת יתרו פרק יט פסוק יג

(יג) במשוך היובל המה יעלו בהר - הוא שופר של איל, ושופר אילו של יצחק היה (פדר"א לה). לשון רש"י. ולא הבינותי זה, כי אילו של יצחק עולה הקריב אותו, והקרנים והטלפים הכל נשרף בעולות (זבחים פה ב). אולי גבל הקדוש ברוך הוא עפר קרנו והחזירו למה שהיה. אבל לפי דעת האגדה הזו יש לה סוד, ואמרו שזה הקול הוא פחד יצחק, ולכך אמר (פסוק טז) ויחרד כל העם אשר במחנה, ולא השיגו דבור בגבורה הזאת זולתי קול (דברים ד יב):

10. בראשית פרק כז

(לג) ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה:

33. And Isaac shuddered a great shudder, and he said, "Who then is the one who hunted game and brought it to me, and I ate of everything while you had not yet come, and I blessed him? He, too, shall be blessed."

11. מדרש אגדה (בובר) בראשית פרשת תולדות פרק כז סימן לג

[לג] ויחרד יצחק. ר' חמא בר חנינא אמר גדול מאוד היתה החרדה הזאת יותר מחרדה שעל גבי המזבח:

12. דעת זקנים מבעלי התוספות בראשית פרשת תולדות פרק כז פסוק לג

(לג) ויחרד יצחק חרדה וגו'. שתי חרדות חרד יצחק אחת כשנעקד ואחת כאן ולמדך הכתוב שזו היתה גדולה

13. רש"י בראשית פרשת תולדות פרק כז פסוק לג

ומדרשו ר'אכ גיכנס פתוחה מתחתיו:

14. Rabbi Samson Raphael Hirsch: Genesis Chapter 27 Verse 1

In the little word הנה נא זקנתי — "see, after all, I am already old", it is made clear that he had already long had the intention to bestow such a blessing, but had been dissuaded, had yielded to remonstrance. Rebecca had probably constantly argued with him, trying to convince him of the truth, and had then persuaded him "anyway leave it for a time, you are not so old yet, there is still plenty of time etc., and had hoped, in the meantime, that he would be undeceived. But she had not succeeded. And now what was she to do? What could she have wanted with this plan? Nothing but to bring home to him, to convince him, *ad hominem*, that, and how easily, he could be deceived. If a Jacob, an איש תם can so easily masquerade as a גבור ציד, how much more easily can an Esau masquerade as a איש תם to him! And in this — Isaac's undeception through Jacob's deception — Rebecca succeeded perfectly. As soon as Isaac realised the trick that had been played upon him, ויחרד חרדה גדולה עד מאד (V. 35), he received a terrific shock, he saw — as our sages put it — Gehennam yawning at his feet, saw, how all his life he had allowed himself to be deceived. Immediately the scales fell from his eyes, and he immediately added deliberately his confirmatory and now fully consciously expressed blessing גם ברוך יהיה (ibid) "And indeed he *shall* be blessed".